

Sygn. akt: XU 907/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu X Wydział Pracy

i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Chlipała - Kozioł

Protokolant: Ewa Trawińska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2017 r. we W.

sprawy z odwołania **A. W.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...)

z dnia 16.11.2015 r. znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

1. oddała odwołanie;
2. orzeka, iż nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

A. W. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z siedzibą we W. z dnia 16.11.2015 r., którym utrzymano w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 15.09.2015 r., w których nie zaliczono wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych.

Odwołujący się wniósł o zmianę orzeczenia poprzez zaliczenie go do osób niepełnosprawnych. W uzasadnieniu powołał okoliczności dotyczące jego stanu zdrowia, m.in. okoliczność poruszania się o kulach, a także ciężką sytuację majątkową – wnioskodawca jest bezdomny i nie ma dochodów.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), przekazując odwołanie do tut. Sądu w trybie art. 477⁹ § 2 k.p.c., wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu organ wskazał, że biorąc pod uwagę dokumentację medyczną oraz ustalenia będące wynikiem bezpośredniego badania, stopień naruszenia sprawności organizmu wnioskodawcy nie daje podstaw do zaliczenia go do jednego ze stopni niepełnosprawności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W toku postępowania przed (...) Zespołem (...) o Niepełnosprawności we W. u A. W. stwierdzono stan po przebytych, wygojonym złamaniu kości udowej lewej, bez upośledzenia narządu ruchu. Wskazano, że mimo podmiotowo odczuwanych dolegliwości, demonstrowanych ograniczeń w funkcjonowaniu, A. W. nie jest osobą niepełnosprawną, jest zdolny do zatrudnienia zgodnie z doświadczeniem życiowym i preferencjami.

Dowód:- orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 15.09.2015 r., akta orzecznicze dołączone do akt sprawy,

protokół z posiedzenia składu orzekającego (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 15.09.2015 r., akta orzecznicze dołączone do akt sprawy.

Wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, domagając się uznania go za osobę niepełnosprawną. W uzasadnieniu wskazał, że posługuje się kulami, nie jest w stanie przynieść sobie talerza zupy. Żaden pracodawca nie chce go zatrudnić bez orzeczenia o niepełnosprawności.

Dowód:- odwołanie od orzeczenia (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 30.09.2015 r., akta orzecznicze dołączone do akt sprawy.

Orzeczeniem z dnia 16.11.2015 r. Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) utrzymał w mocy orzeczenie (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W.. W uzasadnieniu organ wskazał, że pełna dokumentacja medyczna, badanie i wywiad nie dają podstaw do zmiany zaskarżonego orzeczenia, a organ I instancji w sposób prawidłowy ustalił, że wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną.

Dowód:- protokół z posiedzenia składu orzekającego Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 16.11.2015 r., akta orzecznicze dołączone do akt sprawy,

orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) z dnia 16.11.2015 r., akta orzecznicze dołączone do akt sprawy.

Od powyższej decyzji, pismem z dnia 11.20.2015 r. wnioskodawca odwołał się za pośrednictwem Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W., który to przekazał sprawę zgodnie z właściwością do tutejszego Sądu.

Dowód:- odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W., k. 2,

Wnioskodawca samodzielnie się porusza, sprawnie rozbiera i ubiera. Rozpoznano u niego wygojone prawidłowo po przebytych leczeniu operacyjnym złamanie podkrętarzowe lewej kości udowej. Wynik badania rtg potwierdza obecność prawidłowego zrostu kostnego w miejscu złamania kości udowej lewej. Ruchomość całego kręgosłupa jest prawidłowa, prawidłowa jest również funkcja kończyn górnych. Zachowana dobrze ruchomość stawów kończyn dolnych. Obraz rtg i stan zdrowia nie uzasadniają korzystania z kul łokciowych. Wnioskodawca nie cierpi na zaburzenia centralnego i obwodowego układu nerwowego. Wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną.

Dowód:- opinia biegłych ortopedy i neurologa k. 20

Wnioskodawca cierpi na wrzodową chorobę dwunastnicy, przewlekłe zapalenie żołądka i dwunastnicy i przepuklinę rozworu przełykowego przepony. Choroby te są powszechne w populacji ludzkiej i przebiegają łagodnie, bez zaburzeń trawienia i przelęgania oraz nie powodują jakiegokolwiek niezdolności do pracy. Stan somatyczny wnioskodawcy jest dobry. Wnioskodawca nie jest osobą niepełnosprawną.

Dowód:- opinia biegłego gastroenterologa

Sąd zważył, co następuje

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestie prawidłowego ustalania stopnia niepełnosprawności reguluje ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz o zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 2046 z późn zm.). Stosownie do treści art. 4 ust. 1, 2 i 3 przedmiotowej ustawy, do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się

osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji; do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych; a do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Do lekkiego stopnia niepełnosprawności można zaliczyć zatem osobę, która jest zdolna do wykonywania pracy, lecz zdolność ta jest istotnie obniżona w porównaniu ze zdolnością, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub osobę mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych.

Standardy w zakresie kwalifikowania oraz postępowania dotyczącego orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności określone zostały w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r. w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (t.j. Dz. U. z 2015 r., poz. 1110 z późn. zm.)

Pojęcie istotnego obniżenia zdolności do wykonywania pracy zostało zdefiniowane w § 31 ust. 1 pkt 1 omawianego rozporządzenia. Oznacza ono naruszoną sprawność organizmu powodującą ograniczenia w wykonywaniu pracy zarobkowej znacznie obniżające wydajność pracy na danym stanowisku w porównaniu z wydajnością, jaką wykazują osoby o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Natomiast w myśl § 31 ust. 1 pkt 2 ograniczenia w pełnieniu ról społecznych to trudności doświadczane przez osobę zainteresowaną w relacjach z otoczeniem i środowiskiem według przyjętych norm społecznych jako skutek naruszonej sprawności organizmu. Możliwość kompensacji tych ograniczeń to, zgodnie z §31 ust. 1 pkt 2 wyrównywanie dysfunkcji organizmu spowodowanej utratą lub chorobą narządu odpowiednio przez przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

W niniejszej sprawie A. W. odwołał się od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) w przekonaniu, że powinien zostać zaliczony do osób niepełnosprawnych. Ustalenie, czy odwołującemu się powinien zostać przyznany lekki, umiarkowany lub znaczny stopień niepełnosprawności, wymaga posłużenia się specjalistyczną wiedzą medyczną. Zgodnie z treścią przepisu art. 278 § 1 k.p.c. w wypadkach wymagających wiadomości specjalnych sąd po wysłuchaniu wniosków stron co do liczby biegłych i ich wyboru może wezwać jednego lub kilku biegłych w celu zasięgnięcia ich opinii, co też Sąd w niniejszej sprawie uczynił.

Powołani w sprawie biegli z zakresu neurologii, ortopedii i gastroenterologii w sposób jednoznaczny potwierdzili stanowisko, wyrażone uprzednio przez Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) oraz (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. w zaskarżonej decyzji, potwierdzając, że stan zdrowia odwołującego się nie uzasadnia zaliczenia go do osób niepełnosprawnych. Zdaniem biegłych, stopień nasilenia schorzeń wnioskodawcy nie upoważnia do orzeczenia nawet lekkiego stopnia niepełnosprawności. Naruszenie sprawności organizmu wnioskodawcy nie powoduje w sposób istotny obniżenia zdolności do wykonywania pracy w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną. Wnioskodawca nie ma również ograniczeń w pełnieniu ról społecznych. Biegli ortopeda i neurolog wskazali, że złamanie wygoiło się u wnioskodawcy prawidłowo i nie ma on potrzeby korzystania z kul, jest sprawny. Gastroenterolog wskazał na schorzenia wnioskodawcy, podkreślając, że mają one charakter powszechny w populacji, przebiegają łagodnie i nie powodują jakiegokolwiek niezdolności do pracy.

W ocenie Sądu sporządzone przez biegłych opinie są jasne i logiczne we wnioskach, zostały sporządzone po zapoznaniu się z aktami sprawy, aktami orzeczniczymi Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w

Województwie (...), a także po przeprowadzeniu wywiadu i badania lekarskiego, wobec czego stanowiły miarodajny dowód. W rezultacie Sąd podzielił wnioski końcowe opinii, z których wynika, że stan zdrowia wnioskodawcy nie uzasadnia zaliczenia go do żadnego ze stopni niepełnosprawności i oparł na opiniach swoje ustalenia faktyczne .

Swoje ustalenia Sąd oparł również na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach orzeczniczych Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...), które zostały sporządzone we właściwej formie, przez upoważnione do tego osoby w zakresie ich kompetencji, i których nie kwestionowała żadna ze stron postępowania.

Wprawdzie odwołujący na rozprawie i we wcześniejszych pismach procesowych oświadczył, że nie zgadza się z opinią biegłych, jednakże nie złożył do opinii żadnych konkretnych, umotywowanych medycznie zastrzeżeń oraz nie zgłosił żadnych wniosków dowodowych, co skutkowało zamknięciem rozprawy.

Uwzględniając powyższe, w oparciu o powołane i cytowane w uzasadnieniu przepisy Sąd orzekł na podstawie przepisu art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., jak w sentencji wyroku.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, strona wnosząca odwołanie do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych (tj. opłat sądowych i wydatków). Zgodnie zaś z art. 98 u.k.s.c., w toku postępowania z zakresu ubezpieczeń społecznych wydatki ponosi Skarb Państwa. W niniejszej sprawie nieuiszczonymi kosztami sądowymi Sąd obciążył zatem Skarb Państwa.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.